

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) เพื่อศึกษาการรับรู้ความสามารถแห่งตน การปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพ และสมรรถภาพทางกายของผู้ป่วยสูงอายุหลังผ่าตัดยึดตรึงกระดูกต้นขา รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถแห่งตน การปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพ และสมรรถภาพทางกายของผู้ป่วยสูงอายุหลังผ่าตัดยึดตรึงกระดูกต้นขา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยสูงอายุหลังผ่าตัดยึดตรึงกระดูกต้นขา ซึ่งเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล และกลับมาตรวจตามแพทย์นัดหลังผ่าตัด 6 สัปดาห์ ในโรงพยาบาลศูนย์ภาคใต้ 5 แห่ง จำนวน 88 คน จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ เป็นผู้ป่วยตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป เคยได้รับการผ่าตัดใส่เหล็กยึดตรึงกระดูกต้นขา ไม่มีการบาดเจ็บในระบบอื่นๆของร่างกาย มีผู้ดูแลทั้งขณะอยู่ในโรงพยาบาลหรือขณะพักรักษาตัวที่บ้าน และสามารถพูดคุยสื่อความหมายเข้าใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 4 ส่วน คือ 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพ 3) แบบสอบถามการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพ และ 4) แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย ซึ่งได้รับการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถแห่งตน ปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพ และแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' alpha coefficients) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .96, .87 และ .94 ตามลำดับ ประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (pearson Product Moment Correlation) สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยสูงอายุหลังผ่าตัดยึดตรึงกระดูกต้นขาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.48, SD = 0.64$)
2. การปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยสูงอายุหลังผ่าตัดยึดตรึงกระดูกต้นขาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.15, SD = 0.66$)
3. สมรรถภาพทางกายของผู้ป่วยสูงอายุหลังผ่าตัดยึดตรึงกระดูกต้นขาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.31, SD = 0.77$)

4. การรับรู้ความสามารถแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .71, p < .01$) และการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับสมรรถภาพทางกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .62, p < .01$)

ข้อจำกัดในการทำวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุ ที่มีการศึกษาค่ำหรือไม่ได้รับการศึกษา จึงไม่คุ้นเคยกับการตอบแบบสอบถามลักษณะนี้ รวมทั้งมีปัญหาในเรื่องการได้ยินทำให้ต้องใช้เวลาในการอธิบาย ทำให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งรอตรวจไม่มีสมาธิในการตอบข้อคำถาม และทดสอบสมรรถภาพทางกายได้ไม่เต็มที่ตามความสามารถ
2. กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุจำเป็นต้องมีบุคคลใกล้ชิดสามารถรับการตรวจที่โรงพยาบาล เนื่องจากไม่สามารถมาได้ด้วยตนเอง ทำให้มารับการตรวจแพทย์นัดไม่ตรงตามวันและเวลา

ข้อเสนอแนะ

การนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ มีข้อเสนอแนะ 4 ด้าน ดังนี้

ด้านการปฏิบัติกรพยาบาล

1. ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความสามารถแห่งตนมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพ และการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพมีความสัมพันธ์กับสมรรถภาพทางกาย ดังนั้นการที่จะทำให้ผู้ป่วยสูงอายุหลังผ่าตัดยึดตรึงกระดูกต้นขา มีสมรรถภาพทางกายที่ดีขึ้น บุคลากรทีมสุขภาพต้องส่งเสริมให้ผู้ป่วยรับรู้ถึงความสามารถของตนเองให้มากที่สุด

2. ควรมีการประเมินและส่งเสริมการพัฒนาสมรรถภาพทางกายของผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ป่วยเห็นถึงผลลัพธ์จากการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพ ทำให้มีแรงจูงใจในการปฏิบัติเพิ่มขึ้น

ด้านบริหารกรพยาบาล

1. ควรจัดให้พยาบาลมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการให้ข้อมูล คำแนะนำหรือสาธิตวิธีการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพ และจัดให้มีการทำเอกสาร แผ่นพับ สำหรับแจกผู้ป่วย เพื่อเป็นแหล่งสนับสนุนการรับรู้ความสามารถแห่งตนของผู้ป่วย

2. ควรจัดทำมาตรฐานการพยาบาล หรือคู่มือการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพ โดยมีการประเมินและส่งเสริมการรับรู้ความสามารถแห่งตนของผู้ป่วย เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับพยาบาลในการให้การดูแลผู้ป่วยอย่างมีประสิทธิภาพ

3. เมื่อผู้ป่วยได้รับอนุญาตให้กลับบ้าน ควรส่งต่อข้อมูลให้กับหน่วยบริการสุขภาพชุมชนของโรงพยาบาลเพื่อการดูแลและติดตามประเมินการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพ และสมรรถภาพทางกายของผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง

ด้านการศึกษาพยาบาล

ควรจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยโดยเน้นให้นักศึกษาพยาบาลเห็นความสำคัญและมีความสามารถในการประเมินการรับรู้ความสามารถแห่งตนของผู้ป่วย เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนให้การพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างเหมาะสมในแต่ละบุคคล

ด้านการวิจัยการพยาบาล

1. ควรมีการศึกษาการเสริมสร้างการรับรู้ความสามารถแห่งตนโดยวิธีการต่างๆ อย่างเป็นรูปแบบ และศึกษาเปรียบเทียบถึงประสิทธิภาพของการพัฒนาในแต่ละวิธี เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการส่งเสริมการปฏิบัติด้านสุขภาพแก่ผู้ป่วยสูงอายุหลังผ่าตัดยึดตรึงกระดูกต้นขาต่อไป

2. ควรศึกษาผลของการรับรู้ความสามารถแห่งตนที่มีต่อการปฏิบัติเพื่อฟื้นฟูสภาพ ซึ่งจะมีผลต่อสมรรถภาพทางกายของผู้ป่วยสูงอายุหลังผ่าตัดยึดตรึงกระดูกต้นขา